

Sygn. akt II Ca 626/13 Sygn. akt II Ca 626/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Jerzy Dydo

Protokolant: Agnieszka Ingram

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2013 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. L.**

przeciwko (...) **Spółce z o.o. w T.**

o zapłatę 13.605,66 zł

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 17 maja 2013 r., sygn. akt I C 1302/12

uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie objęte rozprawą z dnia 17 maja 2013r., i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ca 626/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie zasądził od strony pozwanej (...) sp. z o.o. w T. na rzecz powoda R. L. kwotę 13.605,66 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 września 2012 roku do dnia zapłaty; umorzył postępowanie w pozostałym zakresie; zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.098,00 zł tytułem kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W trakcie trwania współpracy pomiędzy powodem R. L., a stroną pozwaną (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością T.bazującej na umowie o dzieło zawartej w lipcu 2012 roku, powód stworzył portal (...), a pozwana Spółka zgodnie z jej regulaminem udostępniła środki techniczne do realizacji płatności.

Powód współpracował ze stroną pozwaną już wcześniej, tj. od marca 2011 roku do dnia 03 września 2012 roku. Pierwsze konto, założone w marcu, miało numer (...). Na koncie tym powód organizował konkurs, który został przez

stronę pozwaną rozliczony. Drugie konto o numerze (...)powód założył w dniu 08 lipca 2012 roku, aby mieć pełną statystykę na serwisy (...)

Działalność tego serwisu rozpoczął natomiast w dniu 13 lipca 2012 roku.

Wszystkie płatności strony pozwanej były realizowane, zgodnie z jej regulaminem, w terminie do 21 dni od końca miesiąca, w którym odbyły się transakcje. Powód otrzymywał swoje wynagrodzenie przelewem na konto w Banku(...) Oddział w D..

Portal (...)jest i był serwisem konkursowym, który to fakt został potwierdzony przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w W.(...)w W.po przeprowadzonej kontroli w dniu 17 kwietnia 2013 roku.

Regulamin konkursu (...)ściśle precyzował, jakie czynniki są brane pod uwagę podczas wyłaniania zwycięzców, tj. wygrywa osoba z najwyższą łączną sumą punktów, które przyznawane są za: czas spędzony na stronie przez użytkownika, dzienna ilość logowań, suma zaproszonych osób, suma punktów zebranych w inny sposób niż zapraszania znajomych i kolejność zapisywania tzn. kolejność w dostarczeniu wymaganej liczby punktów. Zebranie tych punktów wymaga, więc od użytkowników zaangażowania i nie jest to element losowy. Osoba z najwyższą liczbą punktów wygrywa nagrodę, którymi są oryginalne gry komputerowe wybrane przez danego użytkownika, a w przypadku gdy dwie (lub więcej) osób uzyskują taką samą liczbę punktów, wygrywa osoba, która zarejestrowała się w serwisie jako pierwsza. Uczestnicy konkursu nie są przy tym informowani o czasie jego zakończenia – zakończenie konkursu o daną grę następuje po uzyskaniu przez powoda oczekiwanego zysku.

W lipcu 2012 roku powód zarobił środki za pośrednictwem powyższego serwisu w kwocie 13 605,66 zł, na którą to kwotę składała się suma sms-ów z poszczególnych dni lipca zebrane od wszystkich użytkowników. Jednakże, kiedy w dniu 01 sierpnia 2012 roku chciał wygenerować rachunek i umowę o dzieło, po wprowadzeniu PIN- u i kliknięciu przycisku „wyślij rozliczenie” otrzymał informacje o blokadzie wygenerowania umowy o dzieło oraz rachunku. Powód od razu skontaktował się drogą mailową, aby wyjaśnić powyższą blokadę wypłaty środków, lecz w odpowiedzi otrzymał informację, iż wypłata została wstrzymana zgodnie z regulaminem, albowiem serwis (...)narusza zasady regulaminu.

Mimo blokady wypłaty usługi SMS 'y nie zostały zablokowane i strona pozwana nadal zbierała pieniądze przez swoje usługi za pośrednictwem konta powoda w jej serwisie.

W tej sytuacji powód wielokrotnie kontaktował się drogą mailową ze stroną pozwaną, aby ustalić przyczynę blokady jego wynagrodzenia. Jak się okazało pozwana Spółka powzięła wątpliwość czy serwis (...)jest konkursem czy też loterią, a więc czy działa legalnie i zgodnie z prawem oraz czy powód potrzebuje pozwolenia Dyrektora Izby Celnej. W związku z tym, w porozumieniu z powodem, wystąpiła do Ministra Finansów o wydanie opinii w kwestii charakteru gry powoda. Zaznaczyła przy tym, że w przypadku uznania przez Ministerstwo Finansów, że serwis powoda nie jest loterią – odblokuje wypłaty jego wynagrodzenia.

Weześniej, tj. przed okresem rozliczeniowym pozwana Spółka nie informowała powoda, że posiada jakiegokolwiek wątpliwości, co do działalności jego serwisu.

Wobec powyższej sytuacji powód pismem z dnia 22 sierpnia 2012 roku, za pośrednictwem pełnomocnika, skierował do strony pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 13 605,66 zł w terminie trzech dni od dnia otrzymania wezwania.

W odpowiedzi pozwana Spółka pismem z dnia 29 sierpnia 2012 roku zażądała jedynie od pełnomocnika powoda przedstawienia notarialnie poświadczonego pełnomocnictwa, przy czym odpis takiego pełnomocnictwa – uwierzytelniony przez radcę prawnego - otrzymała.

Następnie w dniu 02 września 2012 roku pozwana Spółka poinformowała powoda drogą mailową, iż z uwagi na fakt długiego oczekiwania wyjaśnienia sprawy legalności jego działalności, w dniu 03 września 2012 roku wyłączy

jego konta, zaś pełnomocnika powoda poinformowała pisemnie, że jego mocodawca zaakceptował jej regulamin i zobowiązał się do jego przestrzegania.

W dniu 20 października 2012 roku strona pozwana przesłała drogą mailową decyzję Ministra Finansów, którą otrzymała w dniu 15 października 2012 roku. Zaznaczyła, że wynika z niej, iż serwis powoda (...) był w momencie grą losową w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych i dlatego też serwis ten był nielegalny.

Z powołanej decyzji, a w istocie postanowienia Ministra Finansów w sprawie (...) wynika jednakże, że Minister Finansów odmówił wszczęcia postępowania w przedmiocie rozstrzygnięcia czy konkurs pod nazwą (...) jest grą losową w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych, albowiem (...) Sp. z o.o. nie jest właścicielem przedmiotowego serwisu ani nie działa w jego imieniu, a zatem nie jest stroną postępowania, a nadto nie wykazała interesu prawnego.

Powód obecnie nadal prowadzi działalność polegającą na organizacji konkursu (...) przy czym na stronie (...), gdzie posiada swoje konto prowadzone w oparciu o umowę podpisaną z firmą (...) Sp. z o.o. w K..

Strona pozwana do dnia dzisiejszego nie uregulowała należności dochodzonej pozwem.

Sąd Rejonowy wydając powyższy wyrok wskazał na treść art. 202 zdanie 1 k.p.c., art. 200 k.p.c., art. 34 k.p.c., art. 454 k.p.c., art. 4 ust. 2 i art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. 2009.201.1540 ze zm.), art. 203 § 1 k.p.c., art. 355 k.p.c.

Strona pozwana zaskarżając apelacją powyższy wyrok w całości, zarzuciła:

- obrazę przepisów prawa procesowego, to jest art. 214 § 1 k.p.c. w zw. z art. 214¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 224 § 1 k.p.c. przez nieodroczenie rozprawy w dniu 17 maja 2013 r. mimo przedstawienia przez powoda zwolnienia lekarskiego oraz zaświadczenia wydanego przez lekarza sądowego potwierdzającego niemożność stawienia się na rozprawę i złożenia wniosku o odroczenie rozprawy, co doprowadziło do pozbawienia pozwanego możliwości obrony jego praw przez przeprowadzenie pod nieobecność pełnomocnika pozwanego dowodu z zeznań powoda oraz z dokumentów, zamknięcie rozprawy oraz wydanie wyroku w dniu 17 maja 2013 r., co skutkowało nieważnością postępowania na podstawie art. 379 pkt 5 k.p.c.;

- obrazę art. 200 § 1 k.p.c. w zw. z art. 202 k.p.c. w zw. z art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 30 k.p.c. poprzez rozpoznanie sprawy w Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie mimo, że powód w pozwie nie uzasadnił wyboru właściwości Sądu Rejonowego w D., zaś sądem właściwości ogólnej był Sąd Rejonowy w T. M., a zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu podniesiony był przez pozwanego przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, jak również pozwany składał wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi właściwemu w trybie art. 200 k.p.c.; uchybienie to miało wpływ na wynik postępowania, gdyż znacznie utrudniło pozwanemu obronę, m.in. przez niemożność ustanowienia substytutu z powodu znacznej odległości siedziby pozwanego i jego pełnomocnika od Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie;

- obrazę art. 130 § 1 k.p.c. poprzez wezwanie powoda do wyjaśnienia podstawy wyboru właściwości przemiennej, mimo braku przesłanek do tego wezwania, co skutkowało rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w D. mimo braku właściwości miejscowej tego Sądu i naruszeniem zasady równości stron procesu wyrażonej w art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Nadto pozwana wniosła na podstawie art. 380 k.p.c. o rozpoznanie postanowienia Sądu Rejonowego w D. o odmowie uznania swej niewłaściwości przekazania sprawy Sądowi właściwemu w T. M. oraz postanowienia oddalającego wniosek pozwanego o przekazanie sprawy Sądowi właściwemu w T. M. na podstawie art. 200 k.p.c., gdyż postanowienia te miały wpływ na wynik sprawy znacznie utrudniając pozwanemu obronę, m.in. przez niemożność ustanowienia substytutu z powodu znacznej odległości siedziby pozwanego i jego pełnomocnika od Sądu Rejonowego w D.

Pozwana wskazując na powyższe zarzuty wniosła o:

zmianę w całości zaskarżonego wyroku i uwzględnienie apelacji powoda wraz z zasądzeniem kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;

względnie na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości, zniesienie postępowania przed Sądem pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania oraz na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. o udzielenie Sądowi Rejonowemu w D. ponownie rozpoznającemu sprawę wytycznych co do konieczności przekazania sprawy według właściwości Sądowi Rejonowemu w T. M.

Nadto wniosła o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Przede wszystkim należy uznać za trafny zarzut pozwanej, że wydany wyrok dotknięty jest wadą nieważności postępowania, bowiem skoro pełnomocnik pozwanej, z powodu nagłej choroby złożył w dniu 16 maja 2013 roku wniosek o usprawiedliwienie nieobecności na rozprawie w dniu 17 maja 2013 roku, odroczenie rozprawy i wyznaczenie nowego jej terminu i do tego wniosku załączył zwolnienie lekarskie poświadczone przez lekarza sądowego, przy czym w zwolnieniu lekarskim miał zalecone „leżenie” (vide: k. 136 i 137), to Sąd przeprowadzając rozprawę, na której dopuścił dowody z dokumentów, przesłuchał powoda, a następnie zamknął rozprawę i wydał wyrok, całkowicie pozbawił pozwanego możliwości obrony swych praw. Pozwana trafnie zarzuca, że w tej sytuacji nie mogła odnieść się ani do twierdzeń powoda podnoszonych w trakcie rozprawy, ani do przeprowadzanych dowodów oraz to, że Sąd odebrał jej możliwość podnoszenia twierdzeń i dowodów w trakcie rozprawy.

Sąd Okręgowy podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2004 roku, sygn. akt IV CK 304/04, że przeprowadzenie rozprawy poprzedzającej wydanie wyroku, mimo że pełnomocnik strony złożył uzasadniony wniosek o jej odroczenie, powoduje nieważność postępowania. Dodać należy, że choroba strony (pełnomocnika) jest jednoznacznie uznawana w judykaturze za przyczynę nieobecności wywołaną „nadzwyczajnym zdarzeniem” (por. m.in. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1981 roku, sygn. akt I PRN 8/81 oraz z dnia 1 czerwca 2000 roku, sygn. akt I CKN 64/00). Zatem, zasadny jest zarzut apelacji naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 214 § 1 k.p.c. w zw. z art. 214¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 224 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok, zniósł postępowanie objęte rozprawą z dnia 17 maja 2013 roku i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w D. do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy przystępując do rozpoznania na wniosek pozwanej, złożony w apelacji na podstawie art. 380 k.p.c., „postanowienia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie o odmowie uznania swej niewłaściwości przekazania sprawy Sądowi właściwemu w T. M. oraz o rozpoznaniu postanowienia Sądu Rejonowego oddalającego wniosek pozwanego o przekazanie sprawy Sądowi właściwemu w T. M. na podstawie art. 200 k.p.c.”, zauważyła, że pozwana złożyła wniosek z dnia 3 grudnia 2012 roku o „przeniesienie... sprawy... do właściwego miejscowo Sądu Rejonowego w T. M.” (vide: k. 59) oraz wniosek z dnia 1 lutego 2013 roku o przekazanie sprawy sądowi właściwemu (vide: k. 91-93). Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 25 stycznia 2013 roku oddalił wniosek strony pozwanej o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T. M. (vide: k. 89). Sąd Rejonowy wniosek pozwanej z dnia 1 lutego 2013 roku pozostawił bez rozpoznania.

Sąd Rejonowy przystępując do ponownego rozpoznania sprawy, w pierwszej kolejności rozpozna wniosek pozwanej z dnia 1 lutego 2013 roku o przekazanie sprawy sądowi właściwemu (vide: k. 91-93) mając na uwadze to, że powód wnosząc pozew do Sądu Rejonowego w D. nie uzasadnił w nim właściwości tego Sądu (vide: k. 2-3v), natomiast pozwany przed wdaniem się w spór, w piśmie procesowym z dnia 3 grudnia 2012 roku (vide: k. 59) podniósł zarzut braku właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w D., a nadto będzie miał na uwadze wykładnię przepisów o

właściwości ogólnej i przemiennej dokonaną przez Sąd Najwyższy w uchwałach z dnia 9 czerwca 2005 roku w sprawie sygn. akt III CZP 28/05, z dnia 21 listopada 2006 roku w sprawie sygn. akt III CZP 101/2006, z dnia 25 października 1965 roku w sprawie sygn. akt III CO 58/65.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. pozostawia Sądowi Rejonowemu rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.